

Komisja Praw Człowieka
Stanu Illinois

KOMISJA Praw Człowieka Stanu Illinois COMMISSION

RAPORT ROCZNY ZA ROK FINANSOWY 2022
(1 lipca 2021 - 30 czerwca 2022)

spis treści

- 1** o komisji
- 3** list od przewodniczącego
- 4** przegląd roku
- 9** przegląd procesów
- 11** studium przypadków
- 16** co dalej? spojrzenie w przyszłość
- 17** dane w liczbach
- 20** komisarze i personel
- 21** komisja ds. dochodzenia i łagodzenia skutków tortur raport roczny za rok finansowy 2022

o komisji

Dnia 6 grudnia 1979 roku podpisano Ustawę o prawach człowieka stanu Illinois („Ustawa”), 775 ILCS 5/1-101 i następne. Przez ponad 43 lata Ustawa zapewniała mieszkańcom stanu Illinois najszerszy zakres praw obywatelskich w historii tego stanu. Na mocy ustawy utworzono dwie odrębne agencje administracyjne, które pełnią różne funkcje w zakresie egzekwowania przepisów ustawy: Departament Praw Człowieka Stanu Illinois („Departament”), który bada zarzuty dyskryminacji, oraz Komisja Praw Człowieka Stanu Illinois („Komisja”), która rozpatruje skargi dotyczące naruszeń praw obywatelskich w zakresie mieszkalnictwa, zatrudnienia, lokali publicznych, edukacji i dostępu do kredytów finansowych.

Komisja zajmuje się promowaniem wolności od bezprawnej dyskryminacji w rozumieniu Ustawy. Ustawa zabrania dyskryminacji ze względu na: wiek (40+); pochodzenie; akta aresztowania (w związku z zatrudnieniem); status obywatelski (w związku z zatrudnieniem); kolor skóry; wyrok skazujący (w związku z zatrudnieniem); niepełnosprawność (fizyczną i umysłową); status rodzinny (w związku z transakcjami dotyczącymi nieruchomości); tożsamość płciową; stan cywilny; status wojskowy; pochodzenie narodowe; status związany z nakazem ochrony; ciążę; rasę; religię; płeć; orientację seksualną; niedobrowolne zwolnienie ze służby wojskowej; lub status związany z zezwoleniem na pracę (w związku z zatrudnieniem). Ustawa chroni również osoby przed nękaniami, molestowaniem seksualnym i działaniami odwetowymi.

Naszym podstawowym zadaniem jest bezstronne stwierdzenie, czy doszło do bezprawnej dyskryminacji w rozumieniu Ustawy.

Zarządzanie – komisarze

Zgodnie z artykułem 8 Ustawy Komisja składa się z siedmiu członków – przewodniczącego i sześciu komisarzy – mianowanych przez gubernatora. W Komisji nie może zasiadać więcej niż czterech członków z tej samej partii politycznej. W trzyosobowych zespołach komisarze rozpatrują odrzucone przez Departament zarzuty dotyczące dyskryminacji oraz odwołania od Rekomendowanych Zamówień i Decyzji („ROD”) składane przez Sędziów Administracyjnych („ALJ”) Komisji.

Komisarze reprezentują różnorodność stanu Illinois we wszystkich jego aspektach i muszą spełniać jedną z następujących kwalifikacji: (1) posiadać prawo do wykonywania zawodu w stanie Illinois; (2) co najmniej trzyletnie doświadczenie w pracy w charakterze funkcjonariusza ds. przesłuchań w Komisji; lub (3) co najmniej czteroletnie doświadczenie zawodowe w pracy lub kontaktach z osobami fizycznymi lub korporacjami, których dotyczy Ustawa lub podobne przepisy w innych jurysdykcjach.

Dział operacyjny – personel i struktura Agencji

W skład personelu Komisji wchodzi dyrektor wykonawczy, który jest mianowany przez gubernatora. Dyrektor wykonawczy nadzoruje niewielki personel, którego zadaniem jest wspieranie pracy komisarzy.

o komisji ciąg dalszy

Pod kierownictwem Głównego Sędziego Prawa Administracyjnego, Sekcja Prawa Administracyjnego („ALS”) rozpatruje skargi dotyczące dyskryminacji. W takich sprawach ALS jest przydzielany do zarządzania wszystkimi aspektami sprawy, od posiedzeń przygotowawczych i odkryć poprzez decyzję skróconą lub proces. Każde z tych zdarzeń skutkuje sporządzeniem ROD, które może obejmować ustalenie odszkodowania, jeśli skarżący wygra sprawę. Strony mogą również podjąć rozmowy ugodowe w dowolnym momencie przed lub po wydaniu RODO, w których mogą uczestniczyć sędziowie ALS na wspólny wniosek stron.

Pod kierownictwem Głównego Radcy Prawnego, Biuro Głównego Radcy Prawnego („OGC”) jest odpowiedzialne za udzielanie fachowych porad prawnych i rekomendacji wyznaczonym przez nas Komisarzom w zakresie stosowania Ustawy w konkretnych sprawach, a także za nadzorowanie ściśle monitorowanego i dobrze uregulowanego obiegu wniosków o ponowne rozpatrzenie zwolnień Departamentu oraz innych spraw wymagających działania paneli Komisji. Ponadto OGC udziela wskazówek dyrektorowi wykonawczemu w kwestiach politycznych na poziomie agencji, kwestiach etycznych, sprawach personalnych, wnioskach o udostępnienie akt publicznych i proponowanej ustawie. Asystenci Głównego Radcy Prawnego wspierają te i inne funkcje OGC.

W całej Komisji sumienny personel operacyjny skutecznie wspiera komisarzy, sędziów ALJ oraz prawników pracujących w OGC. Biuro podatkowe Komisji zapewnia również wsparcie administracyjne dla Komisji ds. dochodzenia i łagodzenia skutków tortur (Torture Inquiry and Relief Commission - „TIRC”), która ma własnego Dyrektora wykonawczego, pracowników i ochotniczą, mianowaną Radę. Więcej informacji o TIRC można znaleźć na stronie 21 niniejszego raportu lub na stronie internetowej pod adresem: <https://tirc.illinois.gov/>

list od przewodniczącego

6 grudnia 2022 r.

Szanowny Gubernatorze JB Pritzker,
Członkowie Zgromadzenia Ogólnego Stanu Illinois
Obywatele stanu Illinois

To zaszczyt przedstawić niniejszy Raport Roczny za rok finansowy 2022 i opisać niesamowitą pracę włożoną w promowanie i ochronę praw obywatelskich określonych w ustawie o prawach człowieka stanu Illinois.

O zaangażowaniu gubernatora Pritzkera i wicegubernatora Strattona w ochronę naszych praw obywatelskich świadczy utworzenie Biura Równości oraz wspieranie Komisji i naszej siostrzanej agencji – Departamentu Praw Człowieka Stanu Illinois. Doceniamy również pracę Zgromadzenia Ogólnego Stanu Illinois nad rozszerzeniem ochrony zapewnianej przez ustawę w trakcie roku podatkowego, o czym będzie można przeczytać w niniejszym raporcie.

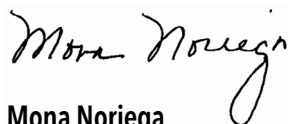
Cieszymy się z niedawnej nominacji gubernatora Pritzkera dla komisarza Gordona, który pracuje z komisarzem Kouri w biurze Komisji w Springfield. Ze smutkiem pożegnaliśmy i podziękowaliśmy komisarz Turner za jej służbę, a komisarz Barreno-Paschall pogratulowaliśmy jej dodatkowej roli na stanowisku wiceprzewodniczącej. Dodatkowe informacje o zmianach kadrowych znajdują się w niniejszym dokumencie.

Na kolejnych stronach opisujemy, jak Komisja dostosowywała swoją pracę do pandemii i jak wykorzystywała zdobyte doświadczenia, aby usprawnić swoje działania i znaleźć nowe sposoby na wywiązywanie się z naszych publicznych zobowiązań. W Komisji oznaczało to przyjęcie stałych zasad dotyczących składania dokumentów drogą elektroniczną oraz zwiększenie wykorzystania mediacji, jako dwóch ważnych przykładów.

Pandemia zmusiła nas również do lepszego wykorzystania technologii w naszych działaniach informacyjnych. W okresie największego nasilenia pandemii COVID-19 działania informacyjne były ograniczone do prezentacji on-line. Po wprowadzeniu tej technologii oferujemy prezentacje zarówno on-line, jak i – w miarę jak społeczność zacznie się czuć bardziej komfortowo – osobiście. Prezentacje były prowadzone w całym stanie dla studentów prawa, studentów kierunków prawniczych, na targach społeczności lokalnych oraz dla nowo przybyłych imigrantów w ich ojczystym języku hiszpańskim. Liczba prezentacji w tym okresie znacznie wzrosła, za co pragnę podziękować wiceprzewodniczącej Barreno-Paschall.

Jestem wdzięczna za pełnienie funkcji przewodniczącej Komisji Praw Człowieka Stanu Illinois i zaszczycona pracą z moimi kolegami, którzy pełnią funkcję komisarzy. Jestem szczególnie wdzięczna za możliwość pracy z dyrektorem wykonawczym Flemingiem, który jest bezpośrednio odpowiedzialny za wiele ulepszeń w Komisji, o których będzie można tutaj przeczytać. Wreszcie, jestem wdzięczny pracownikom Komisji, którzy pracują niezwykle ciężko i są zaangażowani w egzekwowanie ustawy o prawach człowieka stanu Illinois. Przed nami wiele pracy, jednak jestem podbudowana wszystkimi zmianami i ulepszeniami wprowadzonymi w 2022 r., o których można przeczytać w tym raporcie

Z poważaniem,,

Mona Noriega

Przewodnicząca

przeгляд roku

W ciągu ostatniego roku Komisja z wielkim zaangażowaniem pracowała nad tym, aby być doskonałym strażnikiem Ustawy i we współpracy z naszymi partnerskimi agencjami w całym stanie Illinois rozpatrywać skargi wpływające do naszych komisarzy i sędziów ALJ w sposób jak najbardziej dokładny i terminowy. Chociaż naszym celem pozostaje doskonałość we wszystkim, metryką jest postęp, a na to mamy liczne dowody.

Ustawa o prawach człowieka w stanie Illinois: Ewoluuje wraz ze stanem Illinois

Praca Komisji zaczyna się od samej Ustawy. W roku budżetowym 2022 Zgromadzenie Ogólne Stanu Illinois przyjęło, a gubernator podpisał kilka poprawek do Ustawy. Aktualizacje te odzwierciedlają stale zmieniający się charakter Ustawy i pomagają utrzymać jej pozycję jako środka ochrony przed dyskryminacją na szczeblu stanowym.

Gubernator JB Pritzker 29 czerwca 2022 r. podpisał ustawę o tworzeniu przyjaznego i otwartego miejsca pracy dla osób o naturalnie uformowanych włosach („CROWN”). Statut zmienia ustawę, rozszerzając definicję „rasy” o „cechy związane z rasą, w tym, ale nie tylko, strukturę włosów i fryzury ochronne, takie jak warkocze, loki i sploty” w celu zwalczania bezprawnej dyskryminacji. Zmieniona definicja dotyczy wszystkich obszarów objętych ustawą, w tym zatrudnienia, mieszkalnictwa, edukacji, dostępu do kredytów i zakwaterowania publicznego.

W przeszłości negatywne postrzeganie fryzur takich jak warkocze, dredy i sploty, które były tradycyjnie noszone przez czarną społeczność, powodowało niesprawiedliwą dyskryminację w różnych branżach. Fryzury te mają ważne znaczenie historyczne dla czarnej społeczności i często służą jako sposób ochrony lub wygodnego związania włosów. Stan Illinois dołącza do 18 innych stanów, które przyjęły prawo zakazujące dyskryminacji na tej podstawie. Ustawa CROWN wejdzie w życie 1 stycznia 2023 r.

Gubernator Pritzker podpisał również ustawę dodającą „źródło dochodu” jako klasę chronioną w transakcjach dotyczących nieruchomości, na mocy artykułu 3 Ustawy. Poprawka ta definiuje źródło dochodu jako zgodny z prawem sposób, w jaki dana osoba utrzymuje siebie i osoby pozostające na jej utrzymaniu, i uznaje za naruszenie praw obywatelskich dyskryminację w wyborze mieszkania na podstawie tego dochodu. Osoby z niepełnosprawnością, osoby kwalifikujące się do otrzymania bonu mieszkaniowego oraz seniorzy z dochodami emerytalnymi podawali swoje źródło dochodu jako powód odmowy przyznania mieszkania, a wiele z tych zagrożonych grup społecznych miało problemy ze znalezieniem bezpiecznego i przystępnego cenowo mieszkania. Ustawa wejdzie w życie 1 stycznia 2023 r.

Nowe przywództwo: Nowe spojrzenie

W roku finansowym 2022 zarówno w ALS, jak i w OGC wyłoniono doświadczonych i zaangażowanych liderów. Zmiany te, wraz ze zmianami w roku budżetowym 2021, odzwierciedlają całkowicie nowy zespół kierownictwa wyższego szczebla Komisji od 2020 r.

Ten nowy zespół przyjrzał się uważnie wszystkim aspektom działalności agencji. Wnieśliśmy nowe pomysły, nowe technologie i, co być może najważniejsze, chęć robienia rzeczy w inny sposób (jeśli jest to uzasadnione) w celu zapewnienia lepszego dostępu i szybkości osobom występującym przed Komisją.

Sekcja Prawa Administracyjnego

W ciągu tego roku finansowego, Sekcja Prawa Administracyjnego wprowadziła wiele ulepszeń DP swoich procesów pracy. Częściowo zostały one podjęte przy wsparciu naszych partnerów z Biura Doskonałości Operacyjnej, które jest częścią Departamentu Centralnych Usług Zarządzania, i zostało ułatwione poprzez przygotowanie „Mapy strumienia wartości stanu obecnego” ALS. W ciągu kilku tygodni przeanalizowaliśmy każdy element funkcjonowania ALS, aby zrozumieć i odwzorować każdy etap od momentu złożenia skargi do zakończenia sprawy. Następnie zadaliśmy sobie podstawowe pytanie: Czy to, co robimy, jest konieczne i stanowi wartość dodaną dla pracowników lub stron w ALS?

Przykłady niektórych udoskonaleń wprowadzonych w tym okresie sprawozdawczym obejmują, jednak nie tylko:

- Zamieszczenie na stronie internetowej Komisji „Listy kontrolnej dla konferencji w sprawie ugody sądowej”, która jest prostym podsumowaniem kroków, jakie muszą podjąć strony sporu, aby wnioskować o konferencje w sprawie ugody sądowej i w nich uczestniczyć.
- Opracowanie świadectwa doręczenia, za pomocą którego pracownicy ALS dostarczają kopie niektórych pism procesowych do Departamentu. Wśród tych pism procesowych znajdują się wnioski o oddalenie, wnioski o wydanie decyzji w trybie uproszczonym oraz wnioski o wprowadzenie zmian, z których wszystkie zgodnie z przepisami proceduralnymi Komisji muszą być doręczone do Departamentu. Jeżeli strona zapomni lub nieumyślnie nie doręczy do Departamentu kopii jednego lub więcej z powyższych pism procesowych, ALS korzysta z nowego poświadczenia doręczenia, aby zapewnić, że doręczenie do Departamentu zostało dokonane, dzięki czemu nasi sędziowie administracyjni mogą terminowo orzekać w sprawie wniosków, a nie wymagać od stron ponownego doręczenia takich wniosków po kilku miesiącach od ich złożenia, jeżeli takie doręczenie nie miało miejsca w momencie ich składania.
- Zmiana ustawowo wymaganego formularza „Zawiadomienie o przesłuchaniu” (Notice of Hearing), który dostarcza stronom informacji o „wstępnych posiedzeniach” w sprawach Komisji (niezależnie od tego, czy zostały one przydzielone do Springfield czy Chicago).
- Zmiana standardowego szablonu „Skarżącego w sprawie naruszenia prawa (praw) obywatelskiego (ich)” (Complainant of Civil Rights Violation(s)) do wykorzystania przez strony, które chcą samodzielnie wnosić sprawy do ALS. Wcześniej nasz standardowy formularz skargi wymagał od stron notarialnego potwierdzenia ich pierwszych pism procesowych (tj. skarg), co stanowiło przeszkodę administracyjną dla stron pro se, które nie miały natychmiastowego dostępu do usług notarialnych (których Komisja nie zapewnia). Teraz osoba wnosząca skargę do Komisji we własnym imieniu nie musi już zabierać tej skargi do notariusza. Zamiast tego skarżący może poświadczyć „pod groźbą kary za krzywoprzysięstwo”, że kwestie zawarte w takiej skardze są prawdziwe (zgodnie z najlepszą wiedzą, informacjami i przekonaniem skarżącego).

ciąg dalszy przeglądu roku

- Kontrola dostępnej bazy danych ostatecznych decyzji, które zostały wydane w ciągu ostatnich dwóch dekad, aby upewnić się, że wszystkie orzeczenia są dostępne dla stron procesowych nie tylko na stronie internetowej Komisji, ale także w bazie LEXIS-NEXIS pod hasłem „ILHUM” (lub „Illinois Human Rights Commission”). Teraz zarówno strony pro se jak i pełnomocnicy mają dwa dostępne źródła, z których mogą uzyskiwać ważne precedensy i inne autorytatywne opinie Komisji podczas sporządzania pism procesowych i przedstawiania argumentów przed ALS.

Na początku pandemii Komisja dostosowała swoje procesy, aby uwzględnić spotkania wirtualne w swoich zasobach. Możliwość zmiany wielu posiedzeń ze spotkań osobistych na spotkania online okazała się nieoceniona zarówno dla stron, jak i dla naszych sędziów ALS. Obecnie ta możliwość stała się stałym elementem naszej praktyki i została entuzjastycznie przyjęta przez niemal wszystkie zainteresowane strony.

W roku finansowym 2022 Komisja przystąpiła do obsadzenia licznych wakatów w szeregach sędziów ALJ. Dzięki odpowiedniej obsadzie kadrowej, wróciliśmy do bardziej regularnego tempa postępowań. W roku budżetowym 2022 zorganizowaliśmy o 121% więcej posiedzeń publicznych niż w roku poprzednim.

W kwietniu 2022 roku ALS wznowił przerwana wcześniej praktykę organizowania sądowych konferencji ugodowych w sprawach rozpatrywanych przez naszych sędziów administracyjnych. Sądowa konferencja ugodowa – będąca formą mediacji wspieranej przez sąd – umożliwia stronom zwrócenie się do Komisji o pomoc w negocjacjach i rozwiązaniu sporu bez konieczności prowadzenia dalszego postępowania sądowego. Postępowania to odbywają się „poza protokołem” i podlegają nowemu Zarządzeniu porządkowemu dotyczącemu konferencji ugodowych. Treść Zarządzenia porządkowego dotyczącego konferencji na temat ugody sądowej jest dostępna na naszej nowej stronie internetowej <https://hrc.illinois.gov>.

Zgodnie z tym Zarządzeniem porządkowym strony w każdej sprawie Komisji mogą w dowolnym momencie wspólnie złożyć wniosek o zorganizowanie konferencji pojednawczej. Po otrzymaniu wniosku Naczelny sędzia prawa administracyjnego wyznacza sędziego ALJ do pełnienia funkcji „sędziego rozjemczego” (tj. mediatora) i współpracuje ze stronami w celu rozwiązania sprawy.

Aby kwestie poruszone podczas konferencji ugodowej nie miały później wpływu na prezentację dowodów lub zeznań w sprawach, które nie zostały rozstrzygnięte, Zarządzenie porządkowe zapewnia, że „sędzia rozjemczy” jest inną osobą niż sędzia wyznaczony do posiedzenia w sprawie. Tym samym przydzielony ALJ nie ulega wpływom ani działaniom stron, które starają się szczerze i szczerze ocenić mocne i słabe strony swoich spraw.

Ponadto, zgodnie z Regulami dowodowymi stanu Illinois, decyzja strony o zaoferowaniu lub ewentualnym przyjęciu pewnej kwoty w celu załatwienia sprawy podczas sądowej konferencji ugodowej nie może być później wykorzystana jako dowód na rozprawie w celu udowodnienia odpowiedzialności w spornych kwestiach. Z tego powodu ALS uważa, że oferowanie możliwości zorganizowania sądowej konferencji ugodowej jest jednym z najlepszych sposobów zachęcania do produktywnego dialogu w sprawie, a jednocześnie zabezpiecza prawo do rzetelnego procesu, które przysługuje wszystkim stronom występującym przed Komisją.

W chwili pisania tego tekstu sądowe konferencje ugodowe są dostępne dla stron w Komisji od około sześciu miesięcy. W tym okresie kilkadziesiąt spraw zostało zgłoszonych i poddanych sądowym konferencjom ugodowym, z których zdecydowana większość (blisko 85%) zakończyła się wynegocjowaniem rozwiązania, które było do przyjęcia dla wszystkich stron. Ugody te pomagają stronom przyspieszyć rozwiązanie sprawy i uniknąć kosztów publicznego posiedzenia.

<https://hrc.illinois.gov>

Biuro Radcy prawnego (ang. OGC)

Poza udzielaniem dobrze zbadanych i uzasadnionych porad prawnych naszym Komisarzom i zespołowi kierowniczemu, OGC odgrywa kluczową rolę w zarządzaniu procesem składania wniosków o ponowne rozpatrzenie sprawy.

W 2018 roku proces ten wymagał usprawnienia, kiedy to stwierdzono, że zaległości w rozpatrywaniu wniosków wynoszą ponad 2500 spraw, a niektóre z nich zalegają od ponad 10 lat.

Zaległości te zostały już dawno rozwiązane, a OGC wykorzystuje obecnie swój system zarządzania sprawami do monitorowania i śledzenia sprawy wniosków o ponowne rozpatrzenie, dzięki czemu zdecydowana większość takich spraw jest rozpatrywana przez panel Komisji w ciągu roku od ich złożenia. OGC używa tego samego systemu do monitorowania spraw dotyczących odwołań od decyzji ALJ.

W ubiegłorocznym raporcie rocznym odnotowaliśmy wprowadzenie pierwszego od ponad 20 lat zmodernizowanego systemu zarządzania sprawami przez Komisję. Ponadto zwróciliśmy uwagę na nasz zamiar kontynuowania tej pracy poprzez wdrożenie platformy do elektronicznego składania dokumentów i pism procesowych w celu stworzenia możliwości łatwego składania dokumentów on-line, zmniejszenia ilości przetwarzanych i przechowywanych dokumentów papierowych, obniżenia kosztów wysyłki oraz poprawy analizy danych. Aby spełnić to zobowiązanie, OGC zaangażował się wraz z Departamentem Innowacji i Technologii („DoIT”) w mapowanie i dokumentowanie różnych funkcji biznesowych Komisji, aby stworzyć profil, który będzie informował i kierował budową przyszłego systemu elektronicznego składania dokumentów. Komisja i DoIT zbadają następnie potencjalne rozwiązania w zakresie elektronicznego składania dokumentów, aby określić, w jaki sposób odpowiadają one funkcjonalnym, technicznym i operacyjnym potrzebom Komisji.

W okresie sprawozdawczym OGC odegrało również kluczową rolę w uaktualnieniu przepisów administracyjnych Komisji, aby skodyfikować działania podjęte w szczytowym okresie pandemii i sformalizować naszą zdolność do przyjmowania zgłoszeń elektronicznych. Te nowe uprawnienia pozwalają społeczeństwu na łatwiejszy dostęp do Komisji za pomocą urządzeń mobilnych lub komputerów, w tym na składanie nowych spraw w Komisji. Zwiększa to również szybkość i efektywność rozpatrywania spraw przez pracowników Komisji. Kolejnym ważnym obowiązkiem rządu jest działanie w sposób etyczny. Biuro OGC kontynuowało działania mające na celu spełnienie wszystkich wymogów dotyczących raportów etycznych zarówno dla naszych pracowników, jak i osób mianowanych przez gubernatora. Ponadto OGC w porę odpowiedziało na wszystkie prośby o informacje z agencji złożone na mocy ustawy o wolności informacji stanu Illinois (Illinois Freedom of Information Act).

W całej Komisji, pod kierownictwem OGC, ściśle współpracowaliśmy z Biurem gubernatora w celu rozpowszechniania informacji i wsparcia dla osób o ograniczonej znajomości języka angielskiego lub o innych potrzebach językowych. Oprócz istniejących tłumaczeń na język hiszpański, polski i chiński zmodyfikowany, rozpoczęliśmy tłumaczenie kluczowych dokumentów agencji na język hindi i tagalski; zaktualizowaliśmy nasz numer telefonu TTY/TDD i wprowadziliśmy czat TTD dla osób niesłyszących i niedosłyszących; udostępniliśmy też specjalne wsparcie językowe dla osób uczestniczących w postępowaniach sądowych w Komisji.

W skali całej Agencji był to szczególnie ważny rok dla Komisji. Wprowadziliśmy wymóg szkolenia z zakresu różnorodności, równości, integracji i dostępu („DEIA”) dla wszystkich pracowników i zakończyliśmy nasze pierwsze sprawozdanie z dotychczasowych osiągnięć w tym zakresie.

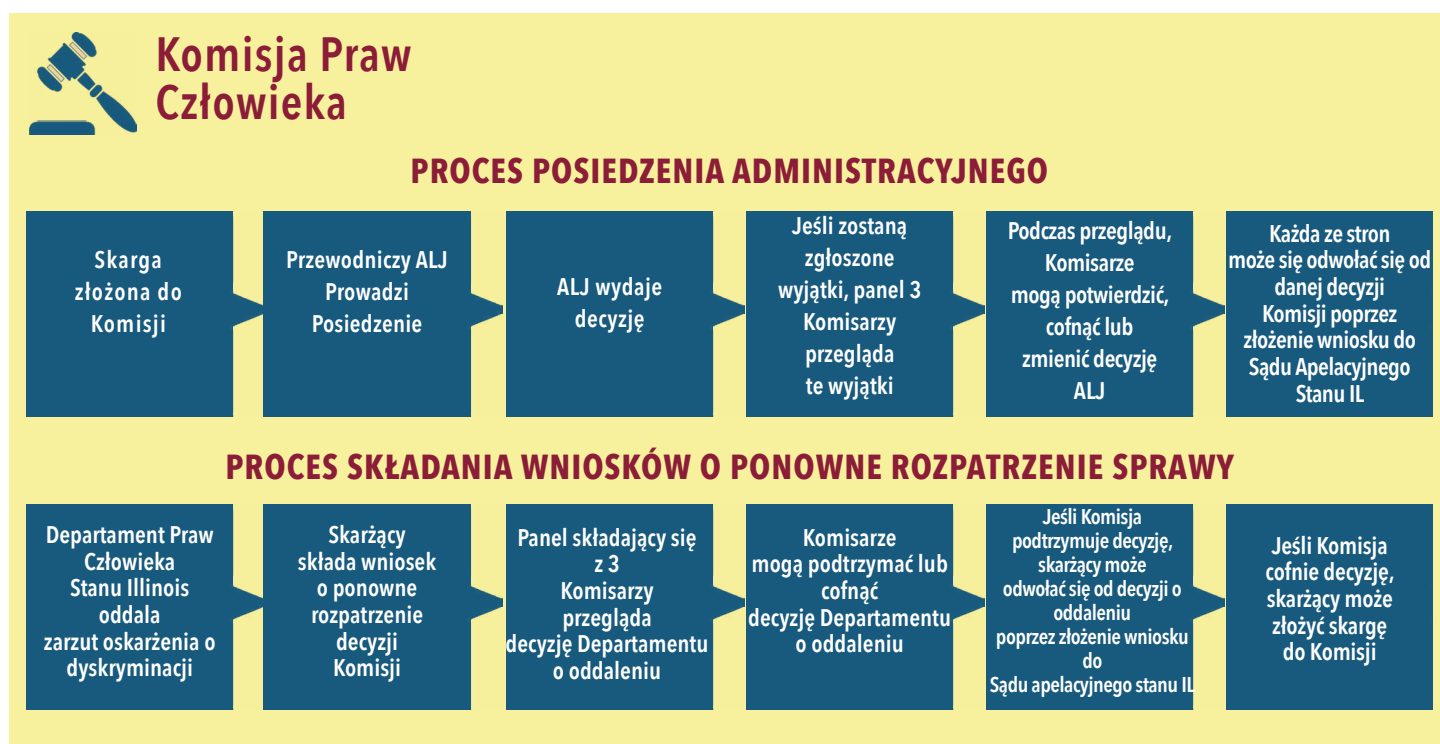
ciąg dalszy przeglądu roku

Ponadto OGC kontynuuje rekrutację i nadzór nad stażystami szkół prawniczych w ramach naszego programu Edward Coles Fellowship, kontynuując zaangażowanie agencji w kształcenie i wspieranie następnej generacji prawników. Latem 2022 roku OGC gościło pięciu studentów prawa z różnych szkół w regionie Midwest. Skupiając się na badaniach prawnych i pisaniu tekstów, nasi stażyści uczestniczyli w spotkaniach panelowych Komisji, szkoleniach pracowników oraz przygotowywali materiały do naszego kwartalnego biuletynu.

Przenieśliśmy również nasze biuro z Chicago, które przez niemal 40 lat mieściło się w Centrum Jamesa R. Thompsona. Komisja zajmuje obecnie nowo wyremontowane biura w budynku Michael A. Bilandic Building przy 160 North LaSalle Street i pozostaje w pełni dostępna dla społeczeństwa przez telefon, czat, e-mail lub osobiście.

przeгляд procesów

Komisja prowadzi dwa podstawowe procesy: posiedzenie administracyjne i wnioski o ponowne rozpatrzenie sprawy. Poniższa grafika przedstawia krótki, ogólny opis kluczowych kroków w obu procesach. Na naszej stronie internetowej można znaleźć wiele dodatkowych informacji, odpowiedzi na najczęściej zadawane pytania oraz przewodniki w wielu językach dla osób zainteresowanych poruszaniem się po procesie lub dowiedzeniem się więcej o naszej pracy. Chociaż pracownicy Komisji nie mogą udzielać porad prawnych skarżącym lub respondentom, są oni dostępni, by udzielać ogólnych wskazówek telefonicznie, mailowo lub osobiście.

Posiedzenie administracyjne (Sekcja Prawa Administracyjnego)

- Skarga jest składana do Komisji przez Departament lub skarżącego.
- ALJ przewodniczy posiedzeniu.
- Po zakończeniu posiedzenia i przedstawieniu krótkich informacji sędzia-komisarz wydaje pisemną decyzję. Strony sprawy mogą wnioskować o sądową konferencję ugodową w dowolnym momencie przed wydaniem przez ALJ pisemnej decyzji.
- Każda ze stron może złożyć odwołanie od decyzji ALJ, które zostanie rozpatrzone przez panel trzech komisarzy.
- Zespół komisarzy może potwierdzić, uchylić lub zmienić decyzję ALJ.
- Każda ze stron może odwołać się od decyzji Komisji, składając wniosek do Sądu Apelacyjnego Stanu Illinois

Proces składania wniosków o ponowne rozpatrzenie sprawy (Biuro Radcy Prawnego)

- Departament oddala zarzut dyskryminacji.
- Skarżący składa w Komisji wniosek o ponowne rozpatrzenie oddalenia.
- Panel trzech komisarzy rozpatruje wniosek Departamentu o oddalenie.
- Zespół komisarzy może podtrzymać lub zmienić decyzję o oddaleniu.
 - ❖ Jeśli Komisja podtrzyma decyzję o oddaleniu, skarżący może się od niej odwołać, składając wniosek do Sądu Apelacyjnego Stanu Illinois.
 - ❖ Jeśli Komisja uchyli decyzję o oddaleniu, skarżący może złożyć skargę do Komisji.

studia przypadków

W ramach pracy Komisji decyzje podjęte przez komisarzy i sędziów ALJ są publikowane na naszej stronie internetowej w celu udostępnienia ich opinii publicznej oraz na prawniczych platformach badawczych, takich jak LEXIS-NEXIS.

Na kolejnych stronach przedstawiamy niewielki wybór spraw i tematów, które były ostatnio poruszane przez Komisję.

W postępowaniu administracyjnym strona poszkodowana jest nazywana skarżącym, a w sprawach dotyczących wniosków o ponowne rozpatrzenie sprawy strona poszkodowana jest nazywana powodem. Definicje terminów powszechnie używanych w postępowaniach Komisji oraz szczegóły dotyczące poniższych decyzji można znaleźć na naszej nowej stronie internetowej pod adresem <https://hrc.illinois.gov>.

Studium przypadków: Sprawa Moutray przeciwko Urzędowi Mieszaniowemu powiatu White

Nr ALS 19-0020,

2021 ILHUM LEXIS 163 (10 sierpnia 2021 r.)

Sprawa ta dotyczyła kwestii, co musiał wykazać skarżący, aby potwierdzić, że posiada on niepełnosprawność zgodnie z ustawą o prawach człowieka stanu Illinois (Illinois Human Rights Act).

Zarzucając pozwanemu dyskryminację ze względu na niepełnosprawność, skarżący twierdził, że przyczyną jego zwolnienia była choroba wieńcowa. W odpowiedzi na ten zarzut skarżący twierdził, że powód nigdy nie wspomniał o swojej chorobie wieńcowej żadnemu ze swoich przełożonych przed rozwiązaniem umowy o pracę, a nawet gdyby to zrobił, jego choroba wieńcowa nie była stanem kwalifikującym do uznania jej za niepełnosprawność w rozumieniu ustawy o prawach człowieka.

Podczas publicznego posiedzenia skarżący nigdy nie zeznał (ani nie został zapytany) o to, czy ma chorobę wieńcową. Skarżący nie przedstawił również żadnych niezależnych dowodów potwierdzających istnienie takiej choroby, jej charakteru lub zakresu. ALJ zalecił więc, aby skarga została oddalona bez prawa wnoszenia nowych pozwów w przedmiocie sprawy na podstawie, częściowo, braku wykazania przez skarżącego choroby kwalifikującej się na mocy ustawy o prawach człowieka.

Odrzucając wyjątki skarżącego i potwierdzając orzeczenie ALJ, Komisja stwierdziła, że ponieważ choroba wieńcowa nie jest zewnętrzną, oczywistą przypadłością – a także dlatego, że pozwany zakwestionował kwestię tego, czy skarżący posiadał niepełnosprawność kwalifikującą się na mocy ustawy o prawach człowieka – skarżący musiał przedstawić medyczne zeznania ekspertów na publicznym posiedzeniu, aby ustalić nie tylko istnienie diagnozy medycznej choroby wieńcowej, lecz również wystarczający margines dowodu niezbędny do potwierdzenia, że jego diagnoza kwalifikuje się jako niepełnosprawność na mocy Ustawy.

ciąg dalszy studium przypadków

W związku z tym nieoparte niczym twierdzenie skarżącego, że posiada on kwalifikującą się niepełnosprawność, nie było wystarczające, by wykazać *prima facie* przypadek dyskryminacji ze względu na niepełnosprawność na mocy ustawy o prawach człowieka.

Studium przypadków: Sprawa Cacho przeciwko Służbie Zdrowia Powiatu Cook

Nr ALS 19-0241(C)

2022 ILHUM LEXIS 175 (5 kwietnia 2022 r.)

Sprawa ta dotyczyła kwestii tego, czy ustna lub pisemna reprimenda udzielona pracownikowi przez przełożonego wystarczy, by spełnić ustawową definicję „niekorzystnego działania” nielegalnej dyskryminacji zgodnie z ustawą o prawach człowieka stanu Illinois.

Skarżący twierdził, że został on poddany trzem naganom w związku z jego pochodzeniem narodowym. Pozwany utrzymywał, że takie działanie nie może być formą dyskryminacji, ponieważ skarżący nie mógł wykazać, że nagana (ustna lub pisemna) jest „niekorzystnym działaniem w miejscu pracy”.

Komisja od dawna uważa, że „ostrzeżenia” w miejscu pracy, bez dodatkowych elementów, nie są na tyle wszechobecne lub poważne, by stanowić „niekorzystne działanie w miejscu pracy”. Na przykład ustne ostrzeżenie uznano za niewystarczające, by stanowiło ono negatywne działanie. W przeciwnym razie pracodawca musiałby stanąć przed sądem za każdym razem, kiedy sugerowałby pracownikowi, jak ten ma poprawić swoje wyniki. Może to również dotyczyć wszelkich działań mających na celu upomnienie wobec nieodpowiedniego zachowania.

W tym przypadku skarżąca nie straciła żadnego wynagrodzenia w wyniku udzielenia jej nagany, nie została zdegradowana, przeniesiona lub zawieszona na tej podstawie. W związku z tym, bez istotnie niekorzystnych konsekwencji, nagany udzielone skarżącej nie były „niekorzystnymi” działaniami, a pozwany nie może być pociągnięty do odpowiedzialności za dyskryminację na tej podstawie. Dla celów ustawy o prawach człowieka niekorzystne działania w miejscu pracy obejmują takie rzeczy, jak: zatrzymanie, odmowa awansu, przeniesienie na stanowisko o znacznie różniących się obowiązkach lub działanie, które powoduje znaczną zmianę świadczeń. Nagany (same w sobie) nie są wystarczające, aby zakwalifikować je jako kwestia prawna.

Studium przypadku: Wilk v. Vill. Of Buffalo Grove (Sprawa Wilk przeciwko miastu Buffalo Grove)

Nr ALS 19-0358

2022 ILHUM LEXIS 78 (3 czerwca 2022 r.)

Skarżący pracował dla pozwanego (miejski wydział robót publicznych) przez ponad 14 lat. Pozwany zatrudnia różnych pracowników utrzymania ruchu, którzy muszą pracować w godzinach nadliczbowych, aby zapewnić, że sytuacje awaryjne (takie jak awarie wodociągów i wypadki związane z pogodą) są rozwiązywane w szybki i skuteczny sposób.

Po przyjęciu nowego stanowiska u pozwanego jako „konserwatora II”, skarżący poinformował pozwanego o leczeniu z powodu zespołu stresu pourazowego, co wymagało od niego wzięcia zarówno dozwolonego urlopu, jak i dodatkowego urlopu zgodnie z ustawą o rodzinnych urloпах medycznych („FMLA”).

ciąg dalszy studium przypadków

Kiedy zbliżał się termin wygaśnięcia urlopu skarżącego na mocy ustawy FMLA, pozwany skontaktował się z nim, aby dowiedzieć się, kiedy będzie mógł wrócić do pracy i czy będzie potrzebował jakichkolwiek racjonalnych udogodnień, aby wykonywać swoją pracę po powrocie. Skarżący nie wrócił do pracy w przewidywanym terminie i zamiast tego poinformował – na podstawie dokumentacji od lekarza – że przysługujący (tj. niepodlegający ustawie FMLA) mu urlop będzie musiał zostać wznowiony i przedłużony na czas nieokreślony. Skarżący nie zaproponował żadnych racjonalnych usprawnień, które pozwoliłyby mu na wykonywanie pracy na stanowisku konserwatora II.

Po kilku miesiącach przedłużonego urlopu niepodlegającego ustawie FMLA, pozwany próbował zaangażować skarżącego w dyskusję na temat możliwości jego powrotu do pracy. Skarżący zasugerował pracę w niepełnym wymiarze godzin, w ograniczonym wymiarze godzin, który nie wymagałby od niego pracy w nadgodzinach. Pozwany odrzucił tę propozycję, zauważając, że praca w nadgodzinach była niezbędną funkcją na stanowisku konserwatora II. Pozwany poinformował skarżącego, że nie może dłużej utrzymywać jego stanowiska jako wolnego ze względu na potrzeby biznesowe.

Po tym, jak skarżący poinformował pozwanego, że nie będzie w stanie na stałe przyjąć żadnego stanowiska, które wymagałoby od niego pracy w obowiązkowych nadgodzinach, pozwany rozwiązał umowę o pracę ze skarżącym z powodu jego niezdolności do wykonywania istotnej funkcji w pracy. Skarżący następnie złożył skargę przeciwko pozwanemu, twierdząc, że padł ofiarą dyskryminacji ze względu na niepełnosprawność zgodnie z ustawą o prawach człowieka stanu Illinois z powodu nieprzyznania mu przez pozwanego racjonalnego dostosowania.

Sędzia administracyjny przyznał pozwanemu decyzję skróconą, stwierdzając, że skarżący nie mógł udowodnić, że posiada „niepełnosprawność” w rozumieniu tego terminu w ustawie o prawach człowieka. Zgodnie ze statutem, termin „niepełnosprawność” odnosi się do wykwalifikowanej osoby, która może wykonywać podstawowe funkcje na danym stanowisku z lub bez racjonalnego dostosowania. W tym przypadku skarżący nie poprosił o żadne racjonalne usprawnienie, które umożliwiłoby mu pracę w obowiązkowych nadgodzinach, które pozwany uznał za istotną funkcję stanowiska konserwatora II. W związku z tym, ponieważ ustawa o prawach człowieka nie wymaga od pracodawcy wyeliminowania istotnych elementów pracy w celu dostosowania się do potrzeb pracownika z niepełnosprawnością, pozwany miał prawo rozwiązać umowę o pracę ze skarżącym, ponieważ nie był on w stanie (z lub bez racjonalnego usprawnienia) spełnić wymaganych kwalifikacji na stanowisku konserwatora II (tj. zdolności do pracy w obowiązkowych nadgodzinach).

Sprawa ta stanowi doskonały przykład tego, co pracownik musi wykazać, aby udowodnić, że posiada „niepełnosprawność”, zgodnie z definicją tego terminu w ustawie o prawach człowieka. Sprawa ta stanowi również typowy przykład obrony, jaką niektórzy pracodawcy mogą stosować, aby uzasadnić wypowiedzenie umowy o pracę w przypadkach, gdy racjonalne usprawnienie nie pozwala pracownikowi na wykonywanie istotnej części jego pracy.

Studium przypadku: Wniosek o ponowne rozpatrzenie wniesiony przez: Marka Sandersa

Nr ALS 22-2047

2022 ILHUM LEXIS 100 (26 lipca 2022 r.)

Powód wynajmował mieszkanie w dużym kompleksie wielobudynkowym. Powód złożył skargę o dyskryminację w Departamencie praw człowieka stanu Illinois, twierdząc, że jego właściciel zapewnił mu nierówne warunki związane z nieruchomością z powodu jego czarnoskórej rasy. Departament oddalił oskarżenie z powodu braku istotnych dowodów, a powód złożył do Komisji wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy.

ciąg dalszy studium przypadków

Powód po raz pierwszy argumentował, że wynajmujący zapewnił mu nierówne warunki, kiedy zainstalował wspólne grille do użytku lokatorów, ponieważ znajdowały się one daleko od jego mieszkania, przez co korzystanie z nich było dla niego niepraktyczne, a bliżej mieszkań lokatorów niebędących osobami czarnoskórymi. Komisja stwierdziła, że powód nie udowodnił *prima facie* przypadku dyskryminacji, ponieważ powód nie przedstawił dowodów na to, że pierwotne warunki najmu zostały zmienione przez umieszczenie grillów. Ponadto powód nie przedstawił dowodów na to, że wynajmujący traktował w bardziej korzystny sposób podobnie usytuowanych najemców spoza chronionej klasy powoda.

Powód twierdził następnie, że wynajmujący zapewnił mu nierówne warunki, nie pomagając mu w uzyskaniu pomocy w wynajmie po tym, jak ten został bezrobotnym. Dochodzenie Departamentu ujawniło jednak, że wynajmujący pomógł lub próbował pomóc w złożeniu przez powoda podania o pomoc w wynajęciu mieszkania oraz że powód albo otrzymał pomoc, albo spotkał się z odmową z powodu czynników niezależnych od wynajmującego. Ponadto powód nie przedstawił dowodów na to, że wynajmujący zaoferował większą pomoc podobnie usytuowanym lokatorom spoza chronionej klasy powoda.

Komisja podtrzymała odrzucenie oskarżenia powoda o dyskryminację.

Studium przypadku: Wniosek o ponowne rozpatrzenie wniesiony przez: Benamina Park

Nr ALS 22-0129

2022 ILHUM LEXIS 159 (11 października 2022 r.)

Powód był agentem specjalnym Policji Stanu Illinois w Jednostce ds. Oszustw Medycznych. Złożył on skargę o dyskryminację w Departamencie Praw Człowieka Stanu Illinois, twierdząc, że pracodawca dopuścił się wobec niego dyskryminacji ze względu na niepełnosprawność. Departament oddalił oskarżenie z powodu braku istotnych dowodów, a powód złożył do Komisji wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy.

Powód po raz pierwszy argumentował, że pracodawca poddał go nękanii ze względu na jego niepełnosprawność umysłową, ponieważ wymagał od niego poddania się ocenie medycznej. Pracodawca zaświadczył, że dwa dni z rzędu zaobserwowano, że powód zasnął w pracy. Powód twierdził, że jego zasłabnięcia mogły być spowodowane zmianą recept lub niskim poziomem cukru we krwi. Komisja uznała, że zamówienie badań lekarskich nie było poważnym lub wszechobecnym nękaniiem, które zmieniło warunki zatrudnienia.

Powód twierdził również, że pracodawca zakazał mu wstępu do swoich obiektów, odebrał mu kartę identyfikacyjną posiadacza broni palnej i umieścił go na urlopie administracyjnym z powodu jego niepełnosprawności umysłowej. Komisja ustaliła, że nawet gdyby powód był w stanie wykazać *prima facie*, jego roszczenia nie zostały uwzględnione, ponieważ pracodawca przedstawił uzasadniony, niedyskryminujący powód swoich działań, którym był fakt, że lekarz, który zbadał powoda, stwierdził, że nie jest on psychiatrycznie zdolny do pełnienia czynnej służby jako uzbrojony funkcjonariusz policji. Powód nie przedstawił dowodów na to, że powód podany przez pracodawcę był pretekstem do dyskryminacji ze względu na niepełnosprawność.

Komisja podtrzymała odrzucenie oskarżenia powoda o dyskryminację.

Studium przypadku: Wniosek o ponowne rozpatrzenie wniesiony przez: Piotra Chmiela

Nr ALS 21-0220 (11 stycznia 2022 r.)

Powód był kierowcą ciężarówki w firmie dostawczej pracodawcy. Powód złożył skargę o dyskryminację w Departamencie praw człowieka stanu Illinois, twierdząc, że pracodawca naraził go na molestowanie seksualnie i zastosował wobec niego nierówne warunki zatrudnienia ze względu na jego pochodzenie narodowe, a w ramach działań odwetowych za sprzeciwianie się tej bezprawnej dyskryminacji, zastosował wobec niego nękanie ze względu na jego pochodzenie narodowe i jako działania odwetowe oraz zwolnił go z pracy z powodu jego pochodzenia narodowego i jako działania odwetowe. Departament oddalił oskarżenie z powodu braku istotnych dowodów, a powód złożył do Komisji wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy.

Powód najpierw twierdził, że pracodawca molestował go seksualnie. Utrzymywał, że inny kierowca robił mu sugestywne uwagi o charakterze seksualnym i dotykał jego pleców, szyi i pośladków około trzy razy w tygodniu przez ponad 10 miesięcy. Powód stwierdził, że zgłosił zachowanie kierowcy dyspozytorowi, jednak ten tylko się roześmiał. Komisja ustaliła, że raport Departamentu z dochodzenia był niejasny co do tego, kiedy powód złożył skargę dyspozytorowi oraz czy ten dyspozytor był kierownikiem lub przełożonym. Informacja ta miała znaczenie dla zasadności roszczenia powoda, ponieważ pracodawca mógł być odpowiedzialny za molestowanie seksualne kierowcy tylko wtedy, gdy przełożony dowiedział się o tym zachowaniu, a pracodawca nie podjął odpowiednich działań naprawczych. W związku z tym Komisja unieważniła odrzucenie skargi o molestowanie seksualne i przekazała sprawę z powrotem do Departamentu w celu przeprowadzenia dalszego dochodzenia.

W odniesieniu do roszczeń o powoda dotyczących dyskryminacji ze względu na pochodzenie narodowe, Komisja podtrzymała oddalenie zarzutów, ponieważ powód albo nie wskazał podobnie usytuowanego pracownika spoza swojej klasy chronionej, który był traktowany w sposób bardziej korzystny, co pozwoliłoby wywnioskować, że pracodawca w taki sposób potraktował powoda ze względu na jego pochodzenie narodowe, albo nie wykazał, że został poddany niekorzystnemu działaniu. Komisja podtrzymała również roszczenia o działania odwetowe powoda, ponieważ albo nie został on poddany niekorzystnemu działaniu, albo pracodawca podał uzasadniony, niezwiązany z odwetem powód swoich działań.

Komisja uchyliła odrzucenie skargi powoda w części i podtrzymała ją w części.

co dalej? spojrzenie w przyszłość

Wspieranie pracy naszych komisarzy poprzez zapewnianie doskonałej obsługi prawnej i utrzymywanie rygorystycznego harmonogramu działań w zakresie wniosków o ponowne rozpatrzenie sprawy i innych spraw do rozpatrzenia pozostaje dla OGC sprawą najważniejszą.

OGC będzie nadal odgrywać wiodącą rolę we wdrażaniu planowanego systemu elektronicznego składania dokumentów, przy wsparciu DoIT.

Oczekujemy zwiększenia możliwości zaangażowania się w sprawy ogółu społeczeństwa oraz środowiska prawniczego, szczególnie poprzez nasze działania informacyjne, w tym wspieranie komisarzy w ich kontaktach z uczelniami wyższymi oraz serią spotkań w ramach programu Lunch and Learn.

Ponieważ ALS ma obecnie znacznie lepszą obsadę niż w ostatnich latach, spodziewamy się dalszego postępu i większej szybkości w rozpatrywaniu spraw przed ALS. Spodziewamy się dalszych udoskonaleń naszego procesu, aby wykorzystać nowe technologie i oczekujemy, że będziemy agresywnie poszukiwać możliwości wspierania stron, które pojawiają się przed naszymi sędziami ALS.

Chociaż wszyscy nasi pracownicy prawni – sędziowie ALS i pracownicy OGC – spełnili minimalne wymagania dotyczące ustawicznego kształcenia prawnego, staramy się uzupełnić to szkolenie na poziomie agencji, aby dalej wspierać ich w zdobywaniu coraz bardziej istotnej wiedzy prawnej i doświadczenia w zakresie Ustawy i dziedzin prawa związanych z zatrudnieniem. Jest to zgodne z naszym celem, jakim jest uczynienie Komisji najważniejszym miejscem rozstrzygnięcia roszczeń dotyczących dyskryminacji na mocy Ustawy.

Stan Illinois kontynuuje ocenę swojego portfela nieruchomości. Proces ten doprowadził do przeniesienia naszego biura w Chicago w maju 2022 r. oraz naszego biura w Springfield w listopadzie 2022 r. Dzięki obu tym relokacjom oczekujemy, że będziemy lepiej przygotowani pod względem infrastruktury, aby służyć mieszkańcom Illinois.

W ramach naszego nowego planu DEIA, opracowanego pod auspicjami Biura Równości w Biurze Gubernatora, jesteśmy podekscytowani faktem, że w następnym roku podatkowym Komisja określiła cele skoncentrowane na zwiększeniu różnorodności w Komisji, informowaniu o możliwościach dla różnych grup, dalszym przekazywaniu wiedzy na temat DEIA naszym pracownikom Komisji, rozszerzeniu zasobów dla osób z potrzebami w zakresie dostosowania (fizycznego i/lub językowego) oraz zwiększeniu pozycji Komisji jako źródła informacji na temat DEIA dla społeczności prawniczej.

bw liczbach

Poniższe liczby stanowią pewne ramy dla pracy Komisji w roku finansowym 2022. Nie opisują one w całości pracy komisarzy i personelu.

Opis	Rok finansowy 2022
Skargi złożone przez Departament Praw Człowieka Stanu Illinois	73
Skargi złożone przez skarżących	30
Sprawy otrzymane ogółem (w tym (1) wniosek o ponowne rozpatrzenie; (2) niewniesienie zarzutów bezpośrednio od DHR; oraz (3) ugody bezpośrednio od DHR)	383
Sprawy ogółem zamknięte/rozpatrzone	506
Wizyty osobiste w biurze*	205
Zapytania telefoniczne	1,902
Program „Lunch and Learns” – możliwość ciągłej edukacji prawnej możliwość kontynuowania edukacji prawnej (CLE)	8
Uczestnicy programu „Lunch and Learns”	554
Posiedzenia En Banc i panelu	35
Decyzje sądu apelacyjnego potwierdzające działania Komisji**	25 of 27

UWAGI

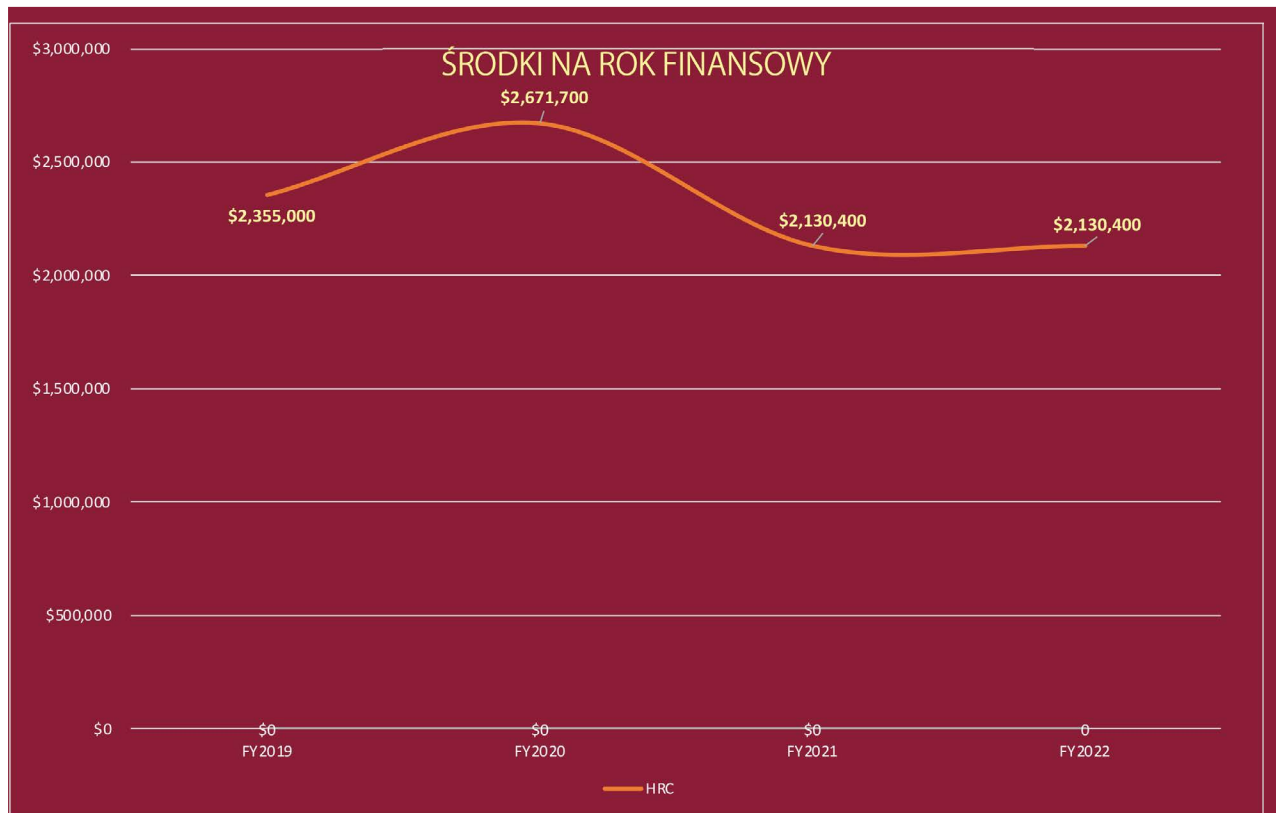
*Wizyty w biurach odzwierciedlają przypadki, gdy poszczególne osoby odwiedzały biura Komisji w Chicago lub Springfield w związku z konkretną sprawą, która jest w toku lub może być złożona w Komisji. W przypadku jednej sprawy rozpatrywanej przez Komisję może wiązać się wiele wizyt.

**W roku finansowym miały miejsce dwa przypadki uchylenia decyzji Komisji przez sądy apelacyjne. Jedna z tych spraw została przekazana Komisji do dalszego postępowania.

Raport roczny Komisji Praw Człowieka za rok finansowy 2022

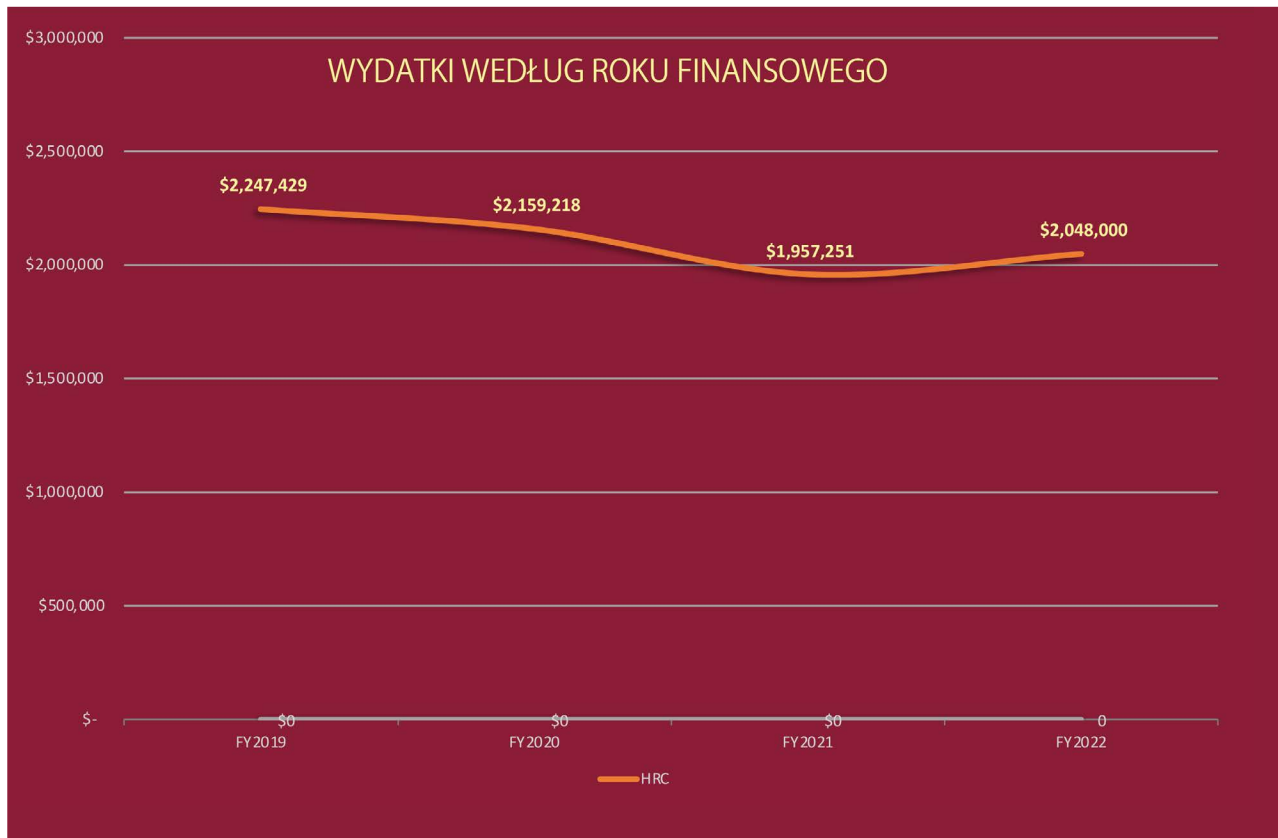
Informacje finansowe zawarte na stronach 18-19 niniejszego raportu dotyczą wyłącznie Komisji Praw Człowieka. Chociaż zapewniamy wsparcie fiskalne i administracyjne Komisji ds. Dochodzenia i Łagodzenia Skutków Tortur, środki i wydatki tej komisji nie są odzwierciedlone w tych tabelach.

ŚRODKI NA ROK FINANSOWY

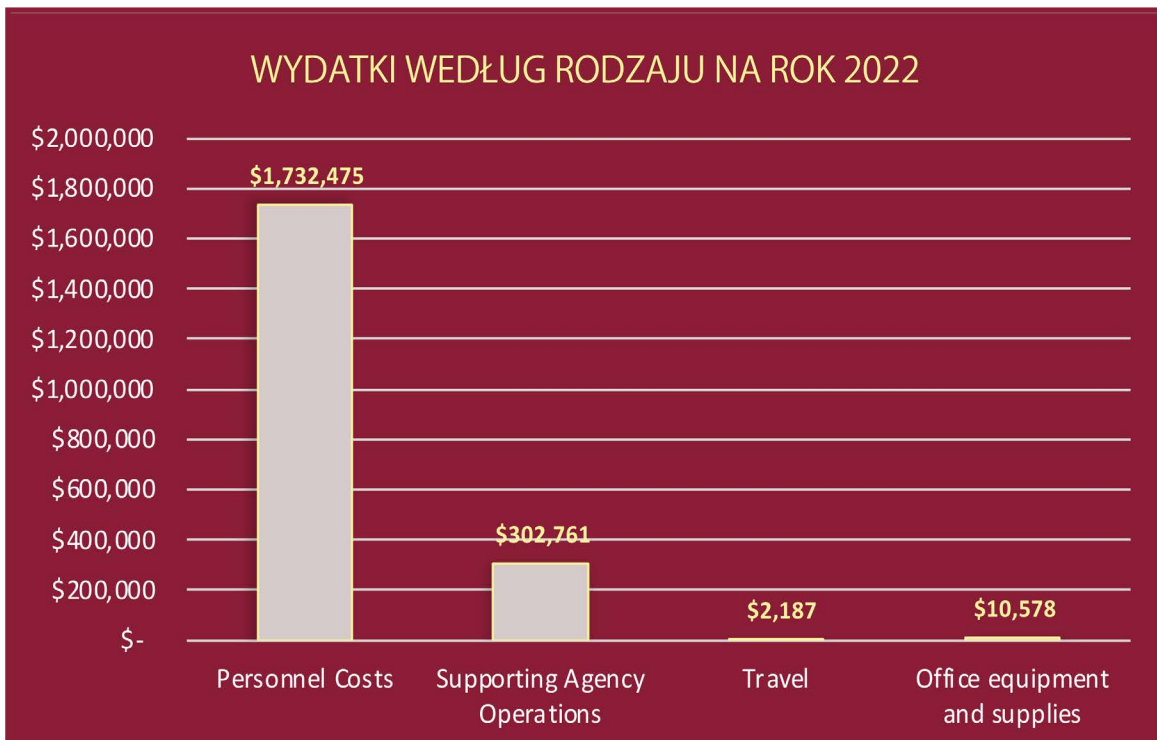

Raport roczny Komisji Praw Człowieka za rok finansowy 2022

WYDATKI WEDŁUG ROKU FINANSOWEGO

WYDATKI WEDŁUG RODZAJU NA ROK 2022

komisarze i pracownicy*

Informacje biograficzne o naszych komisarzach i pracownikach wyższego szczebla można uzyskać na nowej stronie internetowej HRC pod adresem <https://hrc.illinois.gov>

Rada Komisarzy

*Sędzia Mona Noriega, Przewodnicząca i Komisarz**

Sędzia Barbara R. Barreno-Paschall,

Wiceprzewodnicząca i Komisarz

Sędzia Robert A. Cantone, Komisarz

Sędzia Elizabeth A. Coulson, Komisarz

Sędzia Janice M. Glenn, Komisarz

*Sędzia Demoya R. Gordon, Komisarz**

Sędzia Stephen A. Kouri II, Komisarz

**Oczekuje na zatwierdzenie przez Senat*

Personel Komisji

Tracey B. Fleming, Dyrektor wykonawcza

David R. Larson, Radca prawny

Claudia P. Ortega, Dyrektor ds. finansów i zasobów ludzkich

Sędzia Brian Weinthal, Naczelnny sędzia prawa administracyjnego

Sędzia Azeema Akram, Sędzia prawa administracyjnego

Shantelle Baker, Asystentka administracyjna I

William Borah, Sędzia prawa administracyjnego

LaNade Bridges, Sekretarz

Graciela Delgado, Asystentka administracyjna I

Jose Galvez, Administrator biura III

Bricia Herrera, Asystentka administracyjna I

Denise Hutton, Asystentka wykonawcza III

Samantha Judd, Asystentka administracyjna II

Bonnie Kim, Asystentka radcy prawnego

Sędzia Kathleen McGee, Sędzia prawa administracyjnego

Evelio Mora, Asystent radcy prawnego

Jennifer Nolen, Asystentka radcy prawnego

Taylor P. Pierson, Specjalista biurowy II

Sędzia Michael Robinson, Sędzia prawa administracyjnego

Erica Seyburn, Asystentka radcy prawnego i specjalisty ds. etyki

Jessica Torres, Asystentka biura

Christine Welninski, Asystentka administracyjna I

*od 6 grudnia 2022 r.

Byli komisarze i pracownicy

LeDeidre S. Turner, Wiceprzewodnicząca i komisarz

Kelleye M. Chube, Radca prawny i urzędnik ds. etyki

Komisji Stanu Illinois ds. Dochodzenia i Łagodzenia Skutków Tortur Stanu Illinois

555 W. Monroe St., Ste. 600-S

Chicago, IL 60661

(312) 814-1094 tel.

<https://tirc.illinois.gov>

Raport roczny za rok 2022

Zastępca/przewodnicząca Kathleen Pantle

Dyrektor wykonawczy Robert Olmstead

KOMISJA DS. DOCHODZENIA I ŁAGODZENIA SKUTKÓW TORTUR STANU ILLINOIS HISTORIA

Komisja ds. Dochodzenia i Łagodzenia Skutków Tortur w stanie Illinois („TIRC”) została utworzona na mocy ustawy w 2009 r. w celu zajęcia się problemem wymuszania zeznań przez Departament Policji w Chicago, które były związane z byłym komendantem policji w Chicago Jonem Burge. Zgromadzenie Ogólne podjęło działa z uwagi na fakt, że wiele osób skazanych w tamtym czasie zostało później oczyszczonych z zarzutów, a niektóre zarzuty dotyczące tortur, które wówczas były lekceważone, okazały się prawdziwe.

Pracownicy Komisji ds. Dochodzenia Tortur badają skargi dotyczące tortur i formułują zalecenia dla ósmioosobowej, nieodpłatnej Komisji składającej się z ochotników. Komisja ds. Dochodzenia Tortur, która nie jest związana rekomendacjami pracowników, określa, czy istnieją wystarczające dowody na stosowanie tortur, aby uzasadnić sądową kontrolę wyroku skazującego, czy też należy odrzucić taki wniosek. Aby skierować sprawę do sądu w celu dalszej kontroli sądowej, potrzeba co najmniej pięciu głosów „za”; aby ją oddalić, potrzeba co najmniej czterech głosów „przeciw”.

Jeżeli Komisja ds. Dochodzenia Tortur uzna, że skarga jest wystarczająco wiarygodna, aby zostać rozpatrzona przez sąd, jest ona kierowana do Sądu Okręgowego Powiatu Cook, gdzie wyznaczony zostaje sędzia, przeprowadzający posiedzenie w sprawie tego, czy przyznanie się skazanego do winy było wymuszone. Dzięki temu osoby skazane mogą otrzymać odpowiednie zadośćuczynienie, jeśli zostały skazane na podstawie przyznania się do winy w wyniku tortur – nawet jeśli w przeciwnym razie ich apelacja i zwykłe postępowanie po wyroku zostałyby wyczerpane.

Jeśli sędzia uzna, że zeznania zostały wymuszone, może wydać zamówienie na nowy proces, w którym oskarżenie musi udowodnić winę oskarżonego bez wykorzystania wymuszonego zeznania.

Komisarze zostali powołani po raz pierwszy pod koniec 2010 r. Działalność Komisji ds. Dochodzenia Tortur była opóźniona częściowo z powodu problemów organizacyjnych i finansowych. W 2012 i 2013 r. Komisja ds. Dochodzenia Tortur została pozbawiona środków finansowych i zawieszona na około 9 miesięcy. Mimo to Komisja ds. Dochodzenia Tortur przyjęła wstępny regulamin, zatrudniła pracowników, skorzystała z pomocy obrońców pro bono i rozpoczęła pozyskiwanie dokumentów oraz rozpatrywanie skarg. Pod koniec 2013 roku Komisja ds. Dochodzenia Tortur zatrudniła nowego dyrektora wykonawczego i pełnomocnika ds. personelu, którzy rozpoczęli pracę w styczniu 2014 r. Dyrektor wykonawczy Barry Miller zrezygnował z pracy pod koniec lipca 2015 r., a pełnomocnik ds. personelu Rob Olmstead pełnił funkcję tymczasowego dyrektora wykonawczego do czasu jego formalnego zatrudnienia na stanowisku dyrektora wykonawczego 20 stycznia 2016 r.

W 2016 r. ustawodawca i gubernator przyjęli Ustawę Publiczną 99-688, która rozszerzyła jurysdykcję Komisji ds. Dochodzenia Tortur i przedłużyła okres składania wniosków do 10 sierpnia 2019 r. Ustawa usunęła wymóg, że wnioski o dochodzenie tortur muszą dotyczyć Burge’a, i umożliwiła złożenie wniosku każdemu oskarżonemu skazanemu w powiecie Cook.

W momencie przyjęcia ustawy w 2016 r. Komisja ds. Dochodzenia Tortur pozostawała w posiadaniu około 210 nieosądzonych skarg. Jednak tylko około 80 z nich uważano za objęte jurysdykcją Ustawy. Większość z tych roszczeń (około 130) stanowiły roszczenia niezwiązane z Burge, które zostały wstrzymane w czasie, gdy sprawy sądowe

ciąg dalszy o Komisji ds. Dochodzenia i Łagodzenia Skutków Tortur

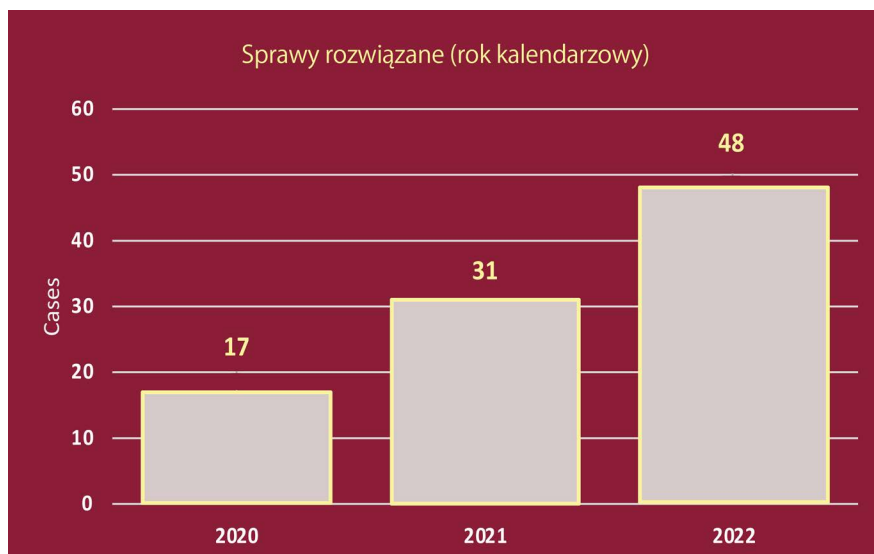
potwierdzały zasięg jurysdykcji Komisji ds. Dochodzenia Tortur przewidywała, że te roszczenia będą podlegały uproszczonemu odrzuceniu zgodnie z jej zasadami. Kiedy, zgodnie z przewidywaniami, Sąd Apelacyjny Stanu Illinois orzekł, że te pozasądowe roszczenia są poza jurysdykcją Komisji ds. Dochodzenia Tortur, ustawodawca i gubernator przyjęli Ustawę Publiczną 99-688.

Natychmiastowym skutkiem Ustawy Publicznej 99-688 było włączenie tych 130 skarg w zakres działania Komisji ds. Dochodzenia Tortur. Ustawa ta otworzyła również ponownie okres składania wniosków, a Komisja ds. Dochodzenia Tortur szybko otrzymała lawinę nowych wniosków. Okres składania wniosków zakończył się 10 sierpnia 2019 r. Na dzień 17 listopada 2022 roku Komisja ds. Dochodzenia Tortur miała 448 wniosków oczekujących na rozpatrzenie, przy czym oczekuje się, że liczba ta zostanie zmniejszona do 441 na grudniowym posiedzeniu (czas pracy prasy wymusił publikację niniejszego raportu przed posiedzeniem).

OSTATNIE ZMIANY

Aby poradzić sobie z napływem skarg, Komisja ds. Dochodzenia Tortur zwróciła się o zwiększenie budżetu na rok finansowy 2021 o 959 200 USD i otrzymała go. Nowe fundusze zostały przeznaczone na zatrudnienie 5 tymczasowych prawników kontraktowych w grudniu 2020 i styczniu 2021 r, którzy zaczęli pracować wyłącznie nad dochodzeniem roszczeń; innego prawnika do badania roszczeń i zapewnienia wsparcia partnerom pro bono Komisji ds. tortur (którzy przejęli dochodzenie w sprawie około 80 roszczeń) oraz wyznaczenia prawników do reprezentowania powodów; oraz dodatkowego prawnika do badania roszczeń i nadzorowania prawników kontraktowych.

Znaczną część początku roku kalendarzowego 2021 spędzono na szkoleniu nowych pracowników z wykorzystaniem standardowych przewodników i szablonów dochodzeń oraz na usprawnianiu operacji TIRC za pomocą technologii informatycznych. Po dołączeniu pracowników zajmujących się wyłącznie dochodzeniami i analizami liczba spraw zaczęła rosnąć. Jednak model tymczasowych prawników kontraktowych powodował dużą rotację, dlatego w roku finansowym 2023 Komisja ds. Dochodzenia Tortur zwróciła się o niewielki wzrost budżetu do kwoty 1 110 300 USD, aby przekształcić stanowiska prawników kontraktowych w stanowiska pracowników etatowych. Przekształcenie to zapewniło większą stabilność i zatrzymanie doświadczonych pracowników. Pomimo trudności z zatrudnieniem i mniejszej liczby pełnomocników do spraw (3) w roku kalendarzowym 2022 niż w 2021 (5 pełnomocników), liczba prowadzonych spraw znacznie wzrosła. Czwarty adwokat ma dołączyć do personelu blisko końca roku kalendarzowego 2022, a piąty adwokat powinien zostać zatrudniony przed końcem roku finansowego 2023. Adwokaci TIRC, którzy ukończyli drugi rok pracy w agencji, byli bardziej skuteczni w prowadzeniu dochodzeń i rozwiązyali średnio 133% więcej spraw w drugim roku pracy. Ukończenie dwóch lat pracy z personelem zajmującym się

*Przewidywane rozstrzygnięcia spraw w 2022 r. Na dzień 11 listopada 2022 r. rozwiązano 40 spraw.

ciąg dalszy o Komisji ds. Dochodzenia i Łagodzenia Skutków Tortur

wyłącznie dochodzeniami zapewniło również większą jasność co do średniego czasu zakończenia sprawy. Pracownicy zakończyli sprawy średnio w ciągu 9,5 miesiąca od przydzielenia, podczas gdy doradcy pro bono potrzebowali na to 23 miesiące. Pomimo dłuższego czasu ukończenia sprawy, partnerzy pro bono pozostali cennym nabytkiem Komisji ds. tortur, odpowiadając za 43% spraw w roku kalendarzowym 2021 i około 50% spraw w roku kalendarzowym 2022.

W 2022 roku Komisja ds. Dochodzenia Tortur:

- Była na dobrej drodze, aby na dzień 17 listopada 2022 r. rozwiązać do końca roku 47 skarg – co stanowi 52% wzrost w stosunku do roku kalendarzowego 2021 i 176% więcej niż w roku kalendarzowym 2020. Przewidywana liczba 47 rozwiązanych spraw była o pięć niższa od celu TIRC na rok 2022, który wynosił 52 sprawy. Celem TIRC na rok kalendarzowy 2023 jest 60 rozwiązanych spraw. Jeśli Komisja ds. Dochodzenia Tortur osiągnie zakładane wskaźniki załatwiania spraw (zakładające zwiększoną efektywność i niską rotację personelu), wszystkie skargi mogą zostać załatwione do kwietnia 2029 r.
- Kontynuowanie monitorowania wskaźnika Covid-19, aby organizować osobiste spotkania Komisji do spraw tortur, kiedy jest to konieczne, oraz spotkania wirtualne, kiedy nie jest to możliwe.
- Współpracowano z Biurem Obrońcy Publicznego, Biurem Prokuratora Stanowego Powiatu Cook, sędzią Sądu Karnego Powiatu Cook i wolontariuszami, aby zapewnić, że powodowie skierowani do sądu przez TIRC byli reprezentowani przez kompetentnych adwokatów. TIRC zaangażował się w sprawę po odkryciu, że Biuro Obrońcy Publicznego uznało, że jego statutowe uprawnienia nie pozwalają mu reprezentować powodów skierowanych przez TIRC w postępowaniu po wyroku skazującym.
- Interpretacja ustawy TIRC została potwierdzona przez Sąd Apelacyjny Illinois w sprawie People przeciwko Jerome Johnson, Wniosek (1st) 2022 IL, 201371. Sąd potwierdził, że Komisja ds. Dochodzenia Tortur ma jurysdykcję w sprawach, w których skarżący przyznali się do winy bez procesu z powodu przyznania się do winy rzekomo wymuszonego torturami. Trybunał potwierdził również interpretację Ustawy o TIRC dokonaną przez Komisję ds. Dochodzenia Tortur, zgodnie z którą wykorzystanie rzekomo wymuszonego torturami przyznania się do winy, które uniemożliwia pozwanemu podjęcie obrony na rozprawie, również nadaje Komisji ds. Dochodzenia Tortur. Oprócz zatwierdzenia tych interpretacji Komisji ds. Dochodzenia Tortur, sąd orzekł również, że o ile sąd procesowy nie wykaże, że Komisja ds. Dochodzenia Tortur pomyliła się w swojej decyzji co do faktów, sąd musi przeprowadzić posiedzenie w sprawie tortur, gdy Komisja ds. Dochodzenia Tortur skieruje pozew do sądu.
- Złożył, za pośrednictwem Biura Prokuratora Generalnego stanu Illinois, memorandum w sprawie apelacji byłego wnioskodawcy TIRC Abdula Muhammada. Komisja ds. Dochodzenia Tortur nie poparła ani nie sprzeciwiła się powodowi, lecz broniła swojej interpretacji ustawy o TIRC, zgodnie z którą ma ona jurysdykcję w sprawach, w których rzekomo torturowane zeznanie obciąża oskarżonego w jakikolwiek sposób, a nie interpretacji sądu procesowego, zgodnie z którą zeznanie musi wyraźnie przyznawać się do każdego elementu przestępstwa. Sprawa People przeciwko Abdul Muhammad jest nadal rozpatrywana przez Sąd Apelacyjny Stanu Illinois.
- W chwili oddania do druku TIRC współpracował z Biurem Prokuratora Generalnego Stanu Illinois w celu złożenia wyjaśnień w sprawie Sądu Najwyższego Stanu Illinois, która może mieć istotne znaczenie dla interpretacji Ustawy o TIRC. TIRC uznało za istotne przedstawienie Sądowi swojej interpretacji statutu, aby Sąd mógł poznać jego poglądy w trakcie prac nad określeniem kształtu ustawy. Sprawa ta pozostaje w toku.

ciąg dalszy o komisji ds. dochodzenia i łagodzenia skutków tortur

- Rozwiązaliśmy dziesiątki spraw, w tym następujące reprezentatywne sprawy:
 - ❖ **Arthurowi Edmonsonowi:** Powołując się na swoje wcześniejsze sprawy dotyczące definicji tortur, Komisja ds. Dochodzenia Tortur uznała, że w pewnych okolicznościach pojedyncze uderzenie w klatkę piersiową może stanowić torturę, jeśli towarzyszy mu wystarczające cierpienie psychiczne spowodowane uzasadnioną obawą przed dalszym fizycznym znęcaniem się. Komisja ds. Dochodzenia Tortur przekazała sprawę do sądu w celu dalszego postępowania.
 - ❖ **Dante Brown:** Komisja ds. Dochodzenia Tortur uznała, że nieco obniżona sprawność umysłowa powoda nie jest wystarczającym argumentem na to, aby wiarygodnie wytłumaczyć fakt, że nie podał on informacji o torturach aż do około dziesięciu lat po aresztowaniu. Komisja ds. Dochodzenia Tortur uznała, że notatki i oświadczenia adwokatów powoda złożone przed Komisją ds. Dochodzenia Tortur, z których wynika, że Brown nie twierdził, że był torturowany przed procesem, są bardziej wiarygodne niż późniejsze twierdzenie powoda, że powiedział swojemu pierwszemu adwokatowi o tym, że był fizycznie maltretowany przez policję. Komisja ds. Dochodzenia Tortur odrzuciła ten wniosek.

TIRC skierowała do sądu 55 skarg do dalszego postępowania i odrzuciła 137 skarg. Kolejne 69 skarg lub prób skarg zostało wycofanych przez skarżących lub administracyjnie odrzuconych z powodu złożenia ich po terminie lub innych przeszkód jurysdykcyjnych. Spośród 55 powodów, których TIRC skierował do sądu w celu dalszego postępowania:

- 4 miało posiedzenia dotyczące tortur i ich zeznania zostały unieważnione, a zarzuty wobec nich wycofane;
- 1 został przesłuchany w związku z torturami, a jego zeznania zostały unieważnione i będzie ponownie sądzony bez wprowadzania wymuszonego zeznania;
- 5 wycofało zarzuty przed lub w trakcie posiedzenia lub przed wydaniem orzeczenia o przesłuchaniu;
- 8 zawarło ugodę w sprawie skrócenia wyroku;
- 1 została przesłuchana w związku z torturami, które zadecydowały o dopuszczalności jego zeznań i nie odwołał się od tego orzeczenia;
- 2 osoby zostały przesłuchane przy użyciu tortur, w wyniku których ich zeznania zostały uznane za dopuszczalne i obecnie odwołują się od tego orzeczenia;
- 32 nadal oczekują na przesłuchanie w sprawie tortur lub nowe posiedzenie w sprawie unieważnienia zeznań;
- 1 powód zmarł w więzieniu podczas oczekiwania na posiedzenie w sprawie tortur; oraz
- 1 powodowi odmówiono przesłuchania w sprawie tortur po tym, jak sędzia Sądu Okręgowego orzekł, że TIRC nie ma kompetencji do przekazania sprawy do sądu; powód odwołuje się od tego orzeczenia.

ciąg dalszy o komisji ds. dochodzenia i łagodzenia skutków tortur

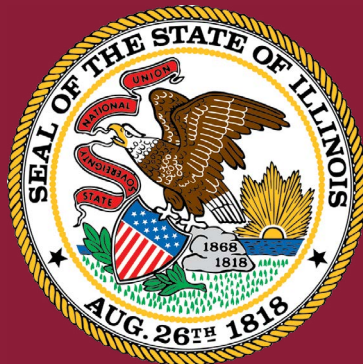
Spośród dziewięciu powodów, których zarzuty zostały oddalone, co najmniej pięciu otrzymało Świadczenia Niewinności.

Komisja ds. Dochodzenia Tortur odrzuciła zarzut torturowania innego powoda, jednak tylko dlatego, że straciła jurysdykcję, kiedy zarzuty wobec powoda zostały wycofane po tym, jak testy DNA, o które zabiegał TIRC, wskazały na innego podejrzanego o morderstwo sprzed kilkudziesięciu lat. Powód również otrzymał certyfikat niewinności, a nowy podejrzany został oskarżony i przyznał się do winy, otrzymując wyrok 50 lat więzienia.

SPOJRZENIE W PRZYSZŁOŚĆ

Pomimo zwiększonej liczby rozstrzygniętych spraw w 2022 r., w nadchodzącym roku można i będzie zrobić więcej, aby zwiększyć liczbę rozstrzygniętych spraw i ogólną liczbę spraw TIRC. Chociaż w 2022 r. udało się zwiększyć liczbę spraw przypadających na jednego pełnomocnika ds. spraw i ogółem, wakaty w personelu nadal uniemożliwiały Komisji ds. Dochodzenia Tortur. W 2023 roku Komisja ds. Dochodzenia Tortur koncentruje się na maksymalnym wykorzystaniu budżetu poprzez eliminację wakatów. Przy pełnym wykorzystaniu personelu w 2022 r. Komisja ds. Dochodzenia Tortur oczekuje dalszego wzrostu liczby rozstrzygniętych spraw i stawia sobie za cel rozwiązanie 60 spraw w roku kalendarzowym 2023.

Komisja ds. Dochodzenia Tortur nie przewiduje, że jej praca w 2023 r. będzie wymagała dodatkowego finansowania przez inne agencje.

Komisja Praw Człowieka Stanu Illinois

<https://hrc.illinois.gov>

Chicago

160 North LaSalle Street,
Suite N-1000
Chicago, Illinois 60601
312-814-6269 tel.

Springfield

300 West Jefferson Street,
Suite 108
Springfield, Illinois 62702
217-785-4350 tel.

Linia TTY/TDD 866-832-2298

PROŚBY O RACJONALNE ZAKWATEROWANIE: Usługi świadczone przez Komisję Praw Człowieka Stanu Illinois są dostępne dla osób z niepełnosprawnością i mogą z nich korzystać zgodnie z Ustawą o Prawach Człowieka Stanu Illinois. Osoba z niepełnosprawnością, która potrzebuje udogodnień, by uczestniczyć w działaniach Komisji, powinna skontaktować się z koordynatorem ds. dostępu do usług Komisji pod numerem telefonu 312-814-6269 lub (TTY) 217-557-1500 albo pod adresem HRC.NEWS@illinois.gov. Komisja potrzebuje pięciu (5) dni roboczych na rozpatrzenie wszelkich racjonalnych usprawnień.